

Tôi dài dòng một chút như thế để bày tỏ rằng tôi tin thế hệ các em là những Sĩ đích thực của gia đình nòi. Một khi các em thực tiễn, không còn sợ hãi, không còn phải khom lưng cúi đầu nữa thì nhất định sẽ nhận được sự đổi thay.

Đọc thơ và xem những tấm ảnh của các em viết, dán khắp nơi trên quê hương mình (xem Boxitvn.net, 21.7.2010), tôi đã khóc. Khóc vì trước mặt tôi dường như thế hệ trẻ đã thực hiện được ước mơ. Trong suy nghĩ của tôi lâu nay, đó là điều quan trọng nhất. Mặc dù tôi chưa được thấy các em viết gì nào, nhưng cho phép tôi tâm sự với những điều viết ra bằng tất cả lòng cay và nóng của mình...

Tôi lâu tôi đã nghĩ rằng thế hệ chúng tôi (trước hết là tôi, U60 – U70) đáng bỏ bỏ đi (mong các cấp, các bậc đi xa). Bởi đó là thế hệ hành thì chấp vá, kiên thực thì lu mờ thu mờ, duy thì nếm nhấm a mê. Còn tôi, những ai đang ở trong bộ máy công quyền thì hủ hủ tẩu thiến cấn, tham lam, ích kỷ và... dốt nát. Sự công nhận (vì đã vào tù, ra tù, nhieu huân – huy chương) đã biến họ thành những kẻ luôn vênh mặt trước dân, luôn tìm cách ăn chặn, vét đứt “bù đắp” cho những tháng ngày khi nhọc vất vả. Khi ra thì cũng có thể thông cảm phần nào, nhưng tại họ không đáng để đó mà tôi càng ngày càng phát tác tôi hi vọng, càng ngày càng đẩy dân tộc đến chỗ hiểm nguy hơn.

Tôi biết trông chờ vào ai nếu không phải là thế hệ trẻ? Tôi luôn luôn vững tin rằng các em sẽ là những người mới và duy, tình cảm; mạnh mẽ và ý chí, bản năng và niềm lạc. Có như thế đất nước mới có thể đổi thay.

Nhân giáo dục của nước ta dường như chiêu bài để cao tính khiếm tốn (!) đã đẩy nhiều thế hệ trẻ vào chỗ khuất lỵ, nên hèn. Làm sao có thể là Sĩ khi lúc nào cũng khúm núm, mặt dẹt, hai thưa? Tôi luôn nói với sinh viên rằng phải đứng thẳng, nên nghiêm và nghiêm cao để trước mặt thế hệ mới cách tin vì nếu không học cách đứng thẳng thì làm sao có thể thành Sĩ được? Các em cần phải chú ý Sĩ (đ) ra mà xem: Nó chỉ có 3 nét nhưng viết cho ngang, cho thẳng, cho cân đối là khó vô cùng. Nét thẳng nhất (tôi dùng giấy theo các nhà giáo – Thầy của những người thầy, Cao Xuân Huy) là nét ngang để mình đứng thẳng là thế nhất (trong dân sĩ, nông, công, thương). Nét đó cũng nói rằng phải biết công bằng, hài hòa (tất nhiên là rất khó, hầu như chỉ nghĩ ai để đất nước những phải phải nên vì nó) trong cuộc đời; phải chú ý đến cách đo – nhìn xã hội. Nét sổ nói rằng sĩ phải đứng thẳng trong đời, không được cúi cong lưng trước bất kỳ sai trái nào. Hai

nét y t o nên ch th p t c là v n t i cái c v ng 10 phân v n m i hay là ki n th c ph i nhi u nh 4 ph ng, tám h ng. Nét ngang d i ng n và nh đ kh ng đ nh r ng mi ng c m, manh áo luôn th p, không đáng gì so v i trách nhi m và b n ph n c a sĩ. C 3 nét t o nên hình dáng c a m t cánh chim b ng (máy bay bầy gi) ng ý nói sĩ ph i v n t i t do trên b u tr i l ng l ng mà không ph i ch u b t k m t s ràng bu c vô lý nào (t b n thân ch sĩ đã là chu n m c, theo tinh th n th ng tôn pháp lu t r i). N u chúng ta che đi m t n a ch Sĩ, Th y Cao Xuân Huy nh n m nh, là m t n a ch Nhân () n sâu vào bên trong đó.

Tôi dài dòng m t chút nh th đ bày t r ng tôi tin th h các em là nh ng Sĩ đích th c c a gi ng nòi. M t khi các em th c t nh, không còn s h i, không còn ph i khom l ng cúi đ u n a thì nh t đ nh v n n c s đ i thay. Làm sao chúng ta có th bình tâm, làm ng khi vi t hay nói v ch quy n, v n m nh dân t c l i ph i s h i? Có th i đ i nào, b t k n c nào trên th gi i có chuy n đó không? Câu tr l i là không. Đ ng vin vào s “nh y c m” hay là quan h t nh gi a hai n c mà b t trái tim c a ng i dân thôi r máu vì s hi m nguy c a gi ng nòi. Tôi tin r ng t t c nh ng k nào nhân danh b t k “lý l ” nào đ ng n c n, c m đoán lòng yêu n c, đ u là k th ác. M t ng i vi t HS-TS-VN có th b trù đ p. M t s làm th có th b đ e đ a, th m chí b t b . Nh ng, n u t t c th h tr c a Vi t Nam hôm nay đ u làm th thì các v l nh đ o s nh n ra r ng h đã sai. Sai mà không s a thì b l ch s ào th i. Đó là l t t nhiên. Làm sao không bày t lòng yêu n c khi B tr ng Qu c phòng Trung Qu c, L ng Quang Li t, đã ch i vào m t quan ch c B Ngo i giao TQ r ng “mong các ng i đ cho quân gi i phóng tìm đ c m y ch luy n quân v vùng châu Á”(?!)?!!! Thì ra, TQ đang tìm ch đ luy n quân. Ai cũng rõ n u nh ng k gi c ph ng B c y c n ch đ “luy n quân” thì đích g n nh t, quan tr ng nh t là m nh đ t – vùng bi n nào! S u mê c a không ít v l nh đ o đang đ y t t c g n ng sang vai các em. Ph i nh n l y và không th t ch i là trách nhi m, b n ph n c a các em.

Các em đã mang đ n cho tôi r t nhi u, và tôi vi t nh ng dòng này đ nói lên l i c m n. M t trái tim đã già héo và m t t m thân g y đã m i m t s ch ng th nào vui h n khi th y cháu con kh e m nh, quy t tâm, dũng c m, thông minh và sáng t o, đ ng lòng. Tr i m i ngày m i sáng. C c n c c a v n m nh dân t c đang đ y m t n a. Tr c khi đ c th các em, tôi c nghĩ nó đang v i m t n a. Đó là câu nói c a Helmut Kohl, c u Th t ng Đ c. M t l n n a, xin đ c c m n các em.

Hu , 21.7.2010

HO M ng Bauxite Vi t Nam biên t p

